

31. nedeľa C

Miluješ všetko, čo jestvuje a nepohrdaš ničím, čo si stvoril: lebo keby si bol pohrdal, nebol by si nič stvoril. (Múd 11,24)

Prvé čítanie

Kniha Múdrosti 11,22 – 12,2

Pane, celý svet je pred tebou sťa prášok na váhe, ako kvapka rosy, čo padá na zem za rána.

Ale zmilúvaš sa nad všetkými, pretože si všemocný, a zatváraš oči nad hriechmi ľudí, aby sa kajali.

Lebo miluješ všetko, čo jestvuje, a nepohrdaš ničím, čo si stvoril: lebo keby si bol pohrdal, nebol by si nič stvoril.

Akože by mohlo niečo trvať ďalej, keby si nebol ty chcel? Alebo ako by sa mohlo zachovať, čo by si ty nepovolal k bytiu?

Ty šetríš všetko, lebo všetko je tvoje. Pane, ty miluješ všetko, čo žije, lebo tvoj neporušiteľný duch je vo všetkom.

Preto mierne karháš tých, čo poblúdia, a keď zhrešia, napomínaš ich a naprávaš, aby zanechali zlo a verili v teba, Pane.

Druhé čítanie

2. list Solúnčanom 1,11 – 2,2

Bratia a sestry, stále sa za vás modlíme, aby vás náš Boh urobil hodnými svojho povolania a svojou mocou uskutočnil každý váš dobrý zámer a dielo viery. Tak bude oslávené Meno nášho Pána Ježiša Krista vo vás a vy v ňom, podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista.

Čo sa týka príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia pri ňom, prosíme vás, bratia a sestry: nedajte sa tak ľahko pomýliť, alebo dokonca zastrašiť ani prorockým duchom ani slovom ani listom, údajne naším, akoby Pánov deň mal už nastať.

Evanjelium

Lukáš 19,1-10

Ježiš vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. Žil tam muž, menom Zachej. Bol to hlavný mýtnik a bohatý človek. Chcel vidieť Ježiša, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho videl, lebo tade mal ísť.

Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel hore a povedal mu: "Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes sa chcem zastaviť v tvojom dome." On chytrou zostúpil a prijal ho s radosťou.

Všetci, čo to videli, šomrali a hovorili: "K hriešnemu človekovi vošiel."

Zachej vstal a povedal Pánovi: "Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som voľakoho oklamal, vrátim štvornásobne."

Ježiš mu povedal: "Dnes prišla spása do tohoto domu. Ved' aj on je Abrahámovým synom. Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo zahynulo."

Na zamyslenie

Biblické texty dnešného dňa rozprávajú o hriechoch a ľudskej zlobe (prvé čítanie), o ohrození a slabostiach človeka (druhé čítanie). Dávajú do súvislosti "byť hriešnikom" s "byť strateným" (evanjelium). Nepokorujú však človeka strachom pred pomstou a odplatou, ale pripomínajú Božiu pripravenosť odpustiť, pripomínajú Božiu láskyplnú náklonnosť a pomoc.

Zachej, malý, bohatý muž z Jericha, ktorému sa všetci ľudia vyhýbajú a opovrhujú ním, pretože je vyberačom daní, pričom ani on sám nevyjde nakrátko, tento Zachej sa zaujíma teraz zvlášť o Ježiša, ktorý sa, kam len príde, zastavuje u hriešnikov. A Ježiš ho aj naozaj registruje, zavolá ho a navštívi jeho dom. Toto stretnutie zmení celý Zachejov život.

Otázka, ku ktorej nás tento príbeh pozýva, znie: Ako zaobchádzame my s temnými stránkami nášho života? Naozaj berieme toto evanjelium ako celkom osobné posolstvo pre nás, že Ježiš prišiel, aby aj v nás to stratené zachránil? Z toho vyplýva základná otázka a to je, ako my zaobchádzame s našou vinou. Berieme ju so sebou ako veriaci ľudia s plnou dôverou do nášho stretnutia s Kristom a to s pevným presvedčením, že u Neho nájdeme odpustenie, že On aj v našej najväčšej hĺbke sa nás dotkne ako Zacheja, a že iba On nám môže darovať úplne nový život a darovať nám novú odvahu a radosť do života? Alebo našu vinu neberieme vôbec vážne, vieme ju ospravedlniť s mnohými dobrými a trefnými argumentmi, prikrýjeme ju všeobecným spoločenským názorom, bagatelizujeme ju a pritom zároveň vedíme bezmilostne s druhými súd? Takto nespoznáme, nerozoznáme ani osobné a ani štrukturálne zamotanie sa do viny. Naša spoločnosť má trend, pre ktorý je typické množstvo mechanizmov pre ospravedlnenie. To je ale nielen nebiblické a nekresťanské, ale aj veľmi neľudské. My potláčame a odmietame vinu, ktorá nás však zafažuje, ťaží v našom najhlbšom vnútri.

Takto sa však ochudobňujeme, prichádzame o veľkú šancu: kto nie je pripravený vážne sa zaoberať so svojou vinou a vnímať ju jasným, pravdivým pohľadom, ten nezakúsi nikdy útechu pravého a hlbokého odpustenia. Pretože bremeno, ktoré nechcem vnímať, neviem ho potom ani v dôvere odovzdať, vzdať sa ho. Toto bremeno ma bude stále ťažiť a to aj vtedy, keď ho zapriem alebo nie. Kresťanský postoj k vine v žiadnom prípade neohrozuje slobodu, ba naopak ju zachraňuje, pretože sa vzdávame, odovzdávame vlastné preťaženie. Stretnutie s milosrdenstvom a so zmierením, ktoré nám Boh ponúka v Ježišovi, chce nás povzbudiť k tomu, aby sme vyznali vlastnú vinu, aby sme sa nechali v našom najhlbšom vnútri dotknúť práve Ježišom, nechať si odpustiť Ním našu vinu. Keď sme zmierení sami so sebou, budeme cítiť v nás obrovskú potrebu darovať ďalej toto vnútorné šťastie a lásku aj iným. Vďaka tomuto sa už nebudeme žalovať na vinu, ktorú nám spôsobili druhí (naše sklamanie a zranenie druhými), ale budeme sa sústrediť na Božie milosrdenstvo a Jeho zmierenie. Takýmto spôsobom môže aj medzi kresťanmi skutočne rásť bratské spoločenstvo, ktoré nikoho nevyčlení, pretože ani Boh sám to nikdy nerobí! Dvere, ktoré sa predtým zdali byť zatvorené, sa otvárajú, pretože ľudia sa nepremieňajú vo svojej hĺbke vôľou alebo nútením, ale prijatím a úctou. Možno neočakávané stretnutia môžu nám a druhým umožniť premenu, obrátenie, slobodu a nový život.

Zachej je pre nás postavou, ktorá nás chce povzbudiť, bezpodmienečne hľadať znova a zas stretnutie s Kristom. Ježiš prišiel do jeho domu a zmieril ho sám so sebou, so svojím okolím a s Bohom a urobil z neho šťastného človeka. To isté chce urobiť aj s nami!